

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 162/2016
11.02.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Божидара Вујичића и Лидије Ђукић, чланова већа, у правној ствари тужилаца Т.П.-Л. из В. и малолетног М.Л. из В., чији је законски заступник мајка Т.П.-Л., чији је пуномоћник Б.Ј., адвокат из В., против туженог С.Л. из В., чији је пуномоћник Г.М., адвокат из В., ради издржавања, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж2 466/15 од 28.08.2015. године, у седници одржаној 11.02.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужилаца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж2 466/15 од 28.08.2015. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Вршцу П2 114/14 од 18.03.2015. године, исправљеном решењем истог суда П2 114/14 од 06.07.2015. године, ставом првим изреке, обавезан је тужени да на име свог доприноса за издржавање малолетног детета М.Л. плаћа месечно по 12.000,00 динара и то почев од 09.08.2013. године па до 01.11.2014. године, а од 01.11.2014. године па убудуће по 15.710,00 динара, док за то постоје законски услови и до другачије одлуке суда, а све ближе означено у изреци. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев тужилаца у преосталом делу од досуђених 12.000,00 динара месечно на име издржавања до укупно тражених 15.710,00 динара почев од 09.08.2013. до 01.11.2014. године. Ставом трећим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж2 466/15 од 28.08.2015. године, одбијене су жалбе тужилаца и туженог и потврђена је првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену тужиоци су изјавили ревизију против одлуке о трошковима поступка, због погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП у вези члана 420. ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11 ... 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 420. став 1. ЗПП, прописано је да странке могу да изјаве ревизију против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан, док је ставом 2. истог члана Закона, прописано да ревизија против решења из става 1. овог члана није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде.

Наиме, када је за изјављивање ревизије меродавна вредност предмета спора, то се на основу члана 28. став 1. ЗПП, узима само вредност главног захтева, док се према ставу 2. истог члана Закона, не узимају у обзир камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и трошкови поступка ако не чине главни захтев.

Имајући у виду да је у конкретном случају ревизија изјављена против решења којим је одлучено о трошковима поступка, што у овој правној ствари не представља главни захтев већ споредно потраживање, то Врховни касациони суд налази да ревизија тужилаца није дозвољена.

На основу члана 413. у вези члана 420. став 6. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као изреци.

**Председник већа - судија
Весна Поповић, с.р.**